

เมื่อสาว รอ. ไปพิชิต.. ภูกระดึง

เมื่ออยู่ปี ๓ หน้าหนาว รุ่นพี่ วอ จัดไปทัศนศึกษาภูกระดึง จ.เลย พวกเราสมัครไป เพราะเสียงเพลงภูกระดึงของสุนทราภรณ์ บรรยายความสวยงามด้วยเสียงเพลงได้ไพเราะมาก การเดินทางไปโดยรถไฟจากหัวลำโพงถึง จ.ขอนแก่น และพักนอนค้างคืนที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น ๑ คืน แล้วรุ่งเช้ามีรถยนต์มารับไปส่งที่ทางขึ้นภูกระดึง นอนค้างบนภู ๒ คืน

การขึ้นภูกระดึง ระยะทาง ๙ กิโลเมตร ต้องเดินด้วยเท้าขึ้นเขาไป เดินตามทางเล็กๆ ที่เดินได้คนเดียว เขาจะสูงขึ้นไปเรื่อยๆ พวกเราเริ่มเดินทางกันในตอนเช้า จะมีรุ่นพี่แจ้งให้รวบรวมของที่หนักๆ กระเป๋าให้ผูกหาบ หาบขึ้นไป ส่วนตัวให้เบาที่สุด พี่จะแจกข้าวห่อกับกุนเชียง และน้ำเป็นอาหารกลางวัน ให้ทุกคนไปทานระหว่างทาง บอกว่าจะใช้เวลาในการเดินทางประมาณ ๔-๕ ชั่วโมง

ทางเดินขึ้นภูกระดึง ด้านแรกที่จะได้หยุดพักต้องมาถึงตรงที่เขาเรียกว่าชำแแตก หอบแแตกเลยทางชันมาก กว่าที่จะเดินผ่านพ้นตรงนี้แทบแย่ จะถอยกลับก็ไม่ได้ ต้องเดินไปข้างหน้าตามๆ กันเท่านั้น แอ้ เดินขึ้นพร้อม รุจา กับอ๊อด แอ้ แบกสวิงจับแมลงไปด้วยอยากไปจับแมลงแปลกๆ และสะพายย่ามในย่ามมีขวดเก็บแมลง ข้าวห่อ และน้ำ ก่อนถึงชมแแตก รุจา กับอ๊อด บอกว่า ข้าวห่อกับน้ำ มันหนักมากแบกไม่ไหวจะทิ้งแล้ว แอ้ อาสาเอาไปแบกให้ แล้วเดินไม่คิดชีวิต ถึงชมแแตกก่อน ๒ คน เดินจะไม่ไหว เพราะหิวข้าว ข้าวห่อ แอ้ เอาไปแล้ว เป็นของล่อว่าต้องมาให้ถึง ไม่งั้น อดข้าว รุจา บอกว่า ไข่ต้องขอบคุณแอ้มมากๆ เพราะหิวข้าว แอ้ ให้กินนิดเดียวก็เก็บไม่ให้กินอีก ต้องเดินต่อเพราะยังหิวอยู่ อีๆ เมื่อเดินขึ้นถึงยอดภูกระดึงแล้วจะเป็นทางราบ ต้องเดินต่ออีก ๒ กิโลเมตร จะถึงที่พัก บังเอิญกลุ่มเราโชคดีเจอรถของอุทยานมารับของจากลูกหาบ ขออาศัยพี่เขาขึ้นรถด้านหลังกะบะไปต่อเพื่อนหลายคน งง ว่าขึ้นมาทีหลังถึงก่อนได้ไง อี้ เราไม่ตอบ เพราะซีโกง กว่าที่จะถึงก้อคำ ได้เวลาทานอาหารเย็นพอดี

เมื่อพวกเราเดินขึ้นถึงแล้ว นอนบ้านพัก
ของอุทยานเป็นบังกะโลหลังเล็ก นอนได้หลังละ
๔-๕ คน มีเสื้อ และผ้าห่มให้ กลางคืนหนาวมาก
อุไรรัตน์ บอกว่าผ้าห่มที่ให้ เป็นผ้าฉนวนเก่าๆ
ตอนหัวค่ำไม่กล้าห่ม เพราะดูไม่ค่อยสะอาด
ตอนดึกๆ หนาวมากจนสั่น ทนไม่ไหวคว้ามห่ม
คลุมโปงตั้งแต่เมื่อไรก็ไม่รู้ตัว อี อี

อ๊อต เล่าว่า ห้องพักนอนกันแน่นมาก
นอนเรียงกันเหมือนปลาในเข่ง เวลาพลิกตัวที่
ต้องพลิกพร้อมกัน ไม่เช่นนั้นจะหายใจรดกัน ก่อนนอนพวกเจ้าหน้าที่จะเตือนเรื่องได้ยินเสียงอะไร
ก็อย่าออกมา เพราะอาจเป็นสัตว์ร้าย มีเพื่อนเราคนหนึ่งเกิดกลัวสัตว์ร้ายร้องไห้ไม่ยอมหยุด
ตอนกลางดึก สอบถามกว่าจะรู้เรื่องว่าเป็นอะไรหรือเปล่า ได้คำตอบว่ามันร้ายรานใจ เพราะมาโดย
ไม่ได้บอกพ่อแม่ และเจ้าตัวสารภาพแล้ว เครื่อ นั้นเอง กลัวเสียกัตตาย อีอิ

ตอนเช้า ทานอาหารเช้า จะมีข้าวต้ม ไข่ต้ม ปลาเค็ม ปลาหมึก ปิ้งของแห้งๆ ที่พอมิ เสร็จแล้ว
จะมีเจ้าหน้าที่พาไปเดินเที่ยวตามจุดที่ให้ท่องเที่ยว เช่น สระอินดาช และตามหน้าผา เช่น ผาหมากดุก
ผานกแอ่น สวนสน น้ำตกและอื่นๆ จำไม่ได้ ตามทางเดินจะมีตัวทากน้อยๆ ต้องระวังไม่ให้ถูกกัด

อ๊อต เล่าว่า ระหว่างเดินเที่ยวป่าในกลุ่มจะมีแฟนเพื่อน (หนุ่มวิศวะ) อยู่หนึ่งคนที่ต้องคอย
ดูแลแฟนและเพื่อนๆ ของแฟนอีก ๓-๔ คน ต้องคอยดึงขึ้นที่สูง และคอยแกะตัวทากที่เกาะขา
พวกหญิงสาว พอทากเกาะขาใครคนใดคนหนึ่ง สาวก็จะร้องทั้ง ๔ คน เพราะเห็นเลือด จนเพื่อนชาย
ไม่รู้ว่ใครโดนทากเกาะ เลยดุพวกเราว่าให้คนที่ถูกทากเกาะร้องคนเดียวก้อพอ อี อี อี เพราะเพื่อนที่โดน

หากกัดเลือดจะไหลเต็มเท้า แล้วเพื่อนๆ ที่เห็นเลือดก็จะส่งเสียงร้องวิ๊ดวาย ลั่นปาละเลยละ ระหว่างเดินชมวิวดอนกลางวันใครที่ร้อนใครปวดจี๋ พอถึงน้ำตกลงไปเลยยยยยใครทำอะไรเอ่ย??? สารภาพมานะคะ

เล็ก สุดาวดี เล่าว่า กลัวหากและแมลงมากเลยอุทานคันไปหมด ต้องกลับที่พักก่อนไม่เที่ยวละ เพราะต้องถอดกางเกงออกสำรวจดูว่ามีอะไรไหม เลยจำภูกระดึงแม่นมากจ้า

พวกเราพักค้าง ๒ คืน เพื่อเดินเที่ยวตามที่ต่างๆ

ขากลับ ตอนเดินจากภูกระดึง เขาบอกให้วิ่ง โดยให้เล็งต้นไม้ไว้และวิ่งลงไปกอดต้นไม้เป็นระยะๆ ลงมาจนถึงชำแฮก ก็นั่งพักถอดรองเท้าอย่างสบายใจ พอจะเดินต่อใส่รองเท้าไม่ได้แล้ว เพราะเท้าบวมกัน ยัดเข้าไปในรองเท้าผ้าใบไม่ได้ เลยต้องเดินเท้าเปล่าจนถึงรถ มีเพื่อนบางคนร้องไห้และรำพันต่างๆ นาๆ ว่าไม่มาแล้ว เช็ดแล้ว เดี่ยวเจ้าตัวคงสารภาพเองว่าเป็นใคร

ภูกระดึง ฟิงกะตุ ภูเข็ดแล้ว หลายคนร้องบอกไป มีคนกล่าวว่า ใครไปแล้ว ไปอีก บ้า ใครไปครั้งที่ ๓ บ้ายิ่งกว่า อี้

มาถึงขอนแก่นต้องไปซื้อรองเท้าฟองน้ำมาใส่กันและไม่ยอมไปลอดซุ้มไม้ที่เขาทำประตูที่สถานีรถไฟขอนแก่น เพราะเขาบอกว่าถ้าใครลอดซุ้มนี้ต้องมาอีก อี้ อี้ อี้ เปิดเทอมกลับมาเรียนเท้าเป็นตาปลากันเป็นแถวเลยจ้า

คณะเดินทางกลับโดยรถไฟที่จังหวัดขอนแก่น แอ้ จะเดินทางแยกกับเพื่อนๆ เมื่อรถไฟถึงสถานีจังหวัดนครราชสีมา ต่อรถยนต์กลับชัยภูมิคะ

ผู้ร่วมเดินทาง

เล็ก สุดาวดี เครือ รุจา เล็ก เบญจพร แอ้ อัด ต้ม อุไรรัตน์ ตู เพ็ญประภา มิก พรพิมล จงกลณี นันทพร ปิติ วีระชัย ชนะ วีระศักดิ์

